

NGAY NAY

SỐ 5 - NAM THU NHẬT

10 MARS 1935

0\$10

GIAM-ĐOC : NGUYEN-TUONG-CAM
CHU-BUT : NGUYEN-TUONG-LAN

Mỗi tháng ra ba kỳ
ngày 1er, 10, 20,
TOA-SOẠN và TRỊ-SỰ:
55, Rue des Vermicelles — Hanoi
CHI-NHÁNH & SAIGON
160, Đường Lagrandière

HỘI-AN. — TRONG VƯỜN HOA: HAI BỘ Y-PHỤC MỚI...
Số 1

CHI EM HÔI-AN VỚI PHONG-TRÀO Y - P H U C CÁT-TU'ÔNG

của Phan-thị-Nga
nữ trợ bút Nguyệt-Nay

Ước ba bốn năm trở lại đây, lời trang sức cũng ăn mặc của chị em Bắc đổi một cách rất mau chóng.

Rất chóng vì so sánh một khoảng giải độ mười năm về trước chị em vận quần thắm áo nâu, áo thắm, toàn các màu chêt lạnh lẽo mà không thay đổi. Những các thứ hàng rục rờ sắc mầu tươi như bướm đủ màu, vườn hoa lác sác, tuyệt nhiên không trông thấy ở Bắc như ở Kinh.

Bận quần trắng là phạm tội hay trái phong tục, là lời, không nề nếp, hưởng nửa mang những chiếc áo « bà bóng »!

Năm trong dự luận, phong tục khắt khe ấy chị em Hôi-An cũng cùng chung thở một không khí. Tuy họ không bị phong tục cầm vận quần trắng, mặc dẫu, họ cũng không được quyền mang những chiếc áo màu rục rờ. Không những thế, họ còn không được đánh phấn, mang ô, chớ đừng nói đến « chơng » đôi giày cao gót!

Ấy chêt! các chị đánh phấn, mang ô hay mặc chiếc áo hơi sang một tý lại phải nhọc tai nghe hai hàng phố họ thì thảm với nhau: « Sang, đi? »

Sống trong một thành phố bố buộc dưới cổ-lễ phong tục xưa ngộp lụi, gia đình đầy « mùi Nho », dự luận nặng lời bất chính thế ấy, mà phong trào ham thích mỹ thuật vẫn thắng. Thắng rất chóng.

Năm 1934 tại hội chợ Lạc Thiên, lần đầu chị em Hôi-An đánh phấn, mang giày cao gót, mặc áo màu, choán khăn san mỏng, bôi tóc bó mới che tai, hoặc quần tóc lồi mới.

Một bước bạo dạn như thế đã ra ngoài trường tượng của những người thủ cựu.

Một năm qua, Cát Tường ra kiêu áo mới.

Hội chợ Lạc thiên năm nay, trong cơn mắt trên vài ngàn người, giữa đám dự luận xáo xáo, mỉa mai, một ít chị em đã mạnh dạn hơn mà vận y phục mới Cát Tường.

Phong trào sửa đổi y phục tiêu biểu cho hình thức đã rõ rệt.

Vì sao phong trào ấy mới sôi nổi mà đã có sức tràn chóng thế?

Cũng bởi người sinh ra dù một rợ đèn đầu đi nữa vẫn có bản năng chuộng cái hoàn mỹ.

Kiểu quần áo Cát Tường đã làm cho chị em thêm vẻ diễm lệ ở nét mặt, thêm phần thướt tha, đầy đặn ở hình vóc, thêm bề yêu-điệu và uyển-chuyển cho dáng đi.

Còn một lẽ nữa là Cát Tường biết gây ra phong trào hợp với số vọng ngầm của chị em, những số vọng chị em vẫn có mà không dám thực hành. Cát Tường lại sớm biết mượn cơ quần áo: Phong-Hoa, Đẹp, Ngày-Nay mà có xúy sóng kiến minh.

Phan-thị-Nga

Số 13

Cô thiếu-nữ đầu trần vận quần áo kiểu mới ở trong Nam (Cô Hồng Vân ở Gia-định)

TRONG NAM-KỲ

CÔ HỒNG-VÂN VỚI QUẦN ÁO MỚI

Phóng-vân của
Chiêu-anh-Kế

Ồ Hồng-Vân là người thiếu nữ đầu tiên ở trong Nam mặc quần áo lồi mới kiểu Lemar. Trong một đêm chợ phiên ở Saigon, người ta đã được trông thấy cô uyển chuyển trong bộ y phục màu hồng, tà áo thướt tha và mềm mại.

Muốn được biết ý kiến cô về sự cải cách quần áo, tôi đến thăm cô ở nhà riêng trong châu thành.

Người nhỏ nhắn, tâm thước — hôm ấy, cô mặc bộ quần áo màu xanh non và dịu, trông vừa mắt mẽ vừa nhẹ-nhàng. Cô mỉm cười đáp lời ôi hỏi:

« Thưa cô, quần áo mới tuy đẹp thật, nhưng tôi thường thấy chị em dùng những màu quá thắm, không thích hợp với nước da và cái lứa tuổi của chúng ta... »

« Thưa cô, quần áo mới tuy đẹp thật, nhưng tôi thường thấy chị em dùng những màu quá thắm, không thích hợp với nước da và cái lứa tuổi của chúng ta... »

« Tôi nghĩ lời: — Thưa cô, quần áo mới tuy đẹp thật, nhưng tôi thường thấy chị em dùng những màu quá thắm, không thích hợp với nước da và cái lứa tuổi của chúng ta... »

(Xem tiếp trang 15)

Báo Ngày Nay tạm nghỉ một kỳ vì

bắt đầu từ tháng sau (1er Avril)

“ NGÀY NAY ” RA HÀNG TUẦN

để các bạn khỏi mong đợi và cho tờ báo có vẻ hoạt động hơn.

Vấn in như cũ, giấy và số trang như cũ, giá bán như cũ
NHƯNG THÊM MỘT PHỤ TRƯỞNG VÀ NHIỀU SỰ MỚI LẠ.

Giám-độc: **NGUYỄN-TƯỜNG-CAM**

Chủ-bút: **NGUYỄN-TƯỜNG-LÂN**

MỖI SỐ SẼ CÓ:

BA PHÓNG-SỰ có tính-cách: xã-hội, hoặc chánh-trị, khảo-cứu, dân-sinh, kỹ-nghệ, mỹ-thuật, văn-chương, phong-tục,

NHIỀU TRANH ẢNH về thời-sự, xã-hội, khảo-cứu, hoặc đi đôi với phóng-sự, hoặc độc lập có giá trị riêng, chọn lọc kỹ,

PHỤ-BẢN có giá trị về mặt mỹ-thuật hay về mặt khảo-cứu,

TRƯỚC VÀNH MÓNG NGỰA,

HAI TRUYỆN NGẮN,

BA TIỀU THUYẾT,

MỘT TRUYỆN DÀI BẢNG TRANH hay BẢNG THƠ.

CỨ 5 SỐ BÁO, ĐĂNG TRỌN MỘT BỘ TIỀU-THUYẾT

SẼ BIỂU KHÔNG:

**MỘT TẬP PHỤ-TRƯỞNG ĐĂNG TRUYỆN DÀI
CÀI TRONG BÁO.**

MỖI TẬP 8 TRANG, SỐ BÁO NÀO CŨNG CÓ VÀ CÓ MÃI MÃI

(Không bán riêng ngoài)

Cứ 3 tháng lại có một số **NGOẠI HẠNG** in một nửa ảnh, một nửa bài nói về những việc hệ trọng ngày nay
lấy tên là «Đầu vẹt Ngày Nay»

biểu các bạn mua năm.

Chương trình đã định — Nơi nào cần điều-tra thì đã có phóng-viên đi — Hiện đương khảo xét — Mời ôn cho các phóng-viên được dễ dàng hành động, nên hiện nay phải giữ kín, khi nào điều tra xong sẽ công bố sau.

Chúng tôi muốn cho tờ Ngày Nay thành một tờ báo vừa vui vừa có ích, ai cũng cần đọc, ai cũng muốn đọc, tờ báo lan rộng, nhiều người xem — sức mạnh của tờ báo ở đó — Đưa vào sức mạnh ấy, dân dân sẽ mưu tính những công cuộc về xã-hội, những việc cải cách khẩn yếu mà các bạn và chúng tôi lúc nào cũng tha thiết.

NGÀY NAY

CÔ HỒNG-VÂN VỚI QUẦN ÁO MỚI

(Tiếp theo trang 9)

mẫu « nhẹ mắt » mới có thể tăng thêm vẻ đẹp của chị em được...

— Ông nói phải... một cô còn măng mới mà mặc một cái áo màu nâu thẫm, hoặc xanh lá tràm thì còn trông ra cái gì dạng. Nên phải dùng màu nhạt, tự như màu lá cam non, màu hướng bóng phân mới hợp với thân thể mảnh mai, yếu đuối của cô thiếu nữ...

— Mũi dưới ánh đèn cũng thêm vẻ trẻ trung. Tôi đã trông thấy có mặc áo mới cái lần trong các đám tiệc ở chợ phiên... Xem cô còn có vẻ tự nhiên lắm...

Cô Hồng-Vân mỉm cười đôi mắt mơ màng như nhớ lại những đêm vui về đó:

— Ban đầu thì cũng xôn rang thực, nhưng cái gì cũng vậy, hề nó quen đi thì thôi... Một cái áo có bề, khác mẫu cỡ vật, có tay chệp nếp có bắt « jour » mà lần vào mấy trăm cái áo lỗi cũ thường dùng, thì ai không ngỡ, không trộm trố này kia... Giả một chị em e lệ, có tính nhút nhát thì đến phải thoát cả mồ hôi...

• Đầu tiên khác thường, nó dẫu đẹp cho thế này, tất cũng có làm kẻ khen, nhiều người chê...

• Người khen, có nhiều là đám thanh niên biết yêu chuộng mỹ thuật, thích cái cách. Còn người chê — (đơn dặt, cô Vân mỉm cười) — tất là mấy bà già lùn tuổi... »

**

Như mình đứng đây, cô Hồng-Vân đi lại từ kính lớn lấy bộ quần áo mới bằng cảm nhưng màu hướng nhạt đưa tôi xem :

— Ông xem bộ quần áo này, tôi đã cắt theo kiểu của ông Lemur trong tập « Đẹp 1934 ». Áo may theo hình dáng người, sát mà vẫn dễ chịu.

• Kích dẫu theo sườn thành kim dẫu, rất dẫu thềm đường « jour », có bề kiểu « tấu lá chươi », mắt mè, rất hợp với cái nóng gắt ở trong này.

• Còn bộ khay này, chính là khay của người đàn bà tây rứa dùng....

• Áo lỗi mới, quần cũng phải mới, không thể lung tung như cũ nữa. Phải may theo kiểu quần « pyjama » trên hẹp và sát, giữa thon, gấu rộng hơn nhiều, như vậy khi đi dưng mới được thoải tai đẹp dẽ.... »

Cô Vân vỗm bộ quần áo vào người, nhấc chân cho tôi xem đôi giầy kiểu mới:

— Mặc bộ quần áo này, nếu không đi giầy cao gót thì không sao đẹp được, vì đi giầy cao gót thì dáng người mới yểu điệu. Nhưng cũng cần phải có cái thân thể tròn trịa, dẫu đàn, mà không to béo mới được...

**

Tôi cảm ơn cô Vân, đứng dậy cáo từ.

Tôi ý muốn cảm tôi ở lại, mau hơn, cô Vân đi lấy một bộ quần áo khác, bằng lụa mỏng màu da trời nhạt. Cô vừa vạch cái tủ áo sau cửa chi :

— Đây, ông đoán thử cái đường rách này chút...

Ngần ngợ, tôi trả lời:

— Hình như đường nào dẫu thì phải...

Cô Vân cười ròn, lắc đầu:

— Ày, cái lỗi trả thù nhỏ nhen của phe nghịch với quần áo mới mà trong đêm chợ phiên của « Hội bài trừ bệnh lao » tôi vướng phải đây.

Cô mỉm cười một cách khinh bỉ rồi thuật lại:

— Tôi hôm ấy, mấy chị em chúng tôi đi cái chợ phiên, cứ thấy một bà già lùn chừng 45 tuổi, theo rết chúng tôi không rời. Tương người ta đi xem, hay theo để ngắm nghĩa bộ quần áo chúng tôi mặc, nên tôi không để ý đến.

• Đến chỗ đồng người, bỗng nhiên tôi thấy soot một tiếng trên tà áo ..

• Xem lại thì ra áo đã bị rách một đường thẳng bằng dao nhọn, còn người đàn bà lúc này thì lồm lét lùn vào đám lỏng mắt... »

Cô Vân ngừng lại một lát rồi nói:

— Nhưng mà những cái thủ đoạn nhỏ nhen ấy có làm gì... Chúng tôi không phải vì người ta công kích mà nản chí. Thấy cái hay, gái phải, chị em chúng tôi cứ mạnh bạo mà theo không quên ngại gì cả. Tôi chắc một ngày kia, chị em bạn gái sẽ có mỗi người một kiểu áo đẹp dẽ, một mẫu riêng hợp với da người... Lúc bấy giờ các cô sẽ đẹp thêm, trẻ thêm một ít nữa. »

Tôi cảm ơn cô Vân, cũng mong rằng cái ngày ấy chúng tôi, sẽ đến bù lại những bước khó khăn cô đã qua, và lòng sốt sắng các cô đã có đem thực hành sự cải cách hoàn toàn trong y-phục phụ-nữ.

Chiêu-anh-Kê

Số 1, Hàng-Ngang — HANOI

HOÀN TOÀN NHẤT CỦA
NGƯỜI VIỆT-NAM

LAC LONG

Có bán cả thuốc sông, thuốc
Bào-chê tốt nhất hạng.
Hoàn tán của môn thuốc
Thần-Tiên rất linh nghiệm.

Có thầy-lang trị bệnh rất giỏi.
Xuất bán sách thuốc Việt-
Nam giầy chữa các chứng.

Mỗi bộ 3 50

Sách Ngoại-khoa trị mụn, rọt,
què gầy.

Mỗi quyển . . . 0 50

PEINTURE
OULEUR

PHUNG-NHU-CUONG
53 RUE CITADELLE

HIỆU SƠN
THĂNG-LONG

MUỐN CHỤP
ẢNH ĐẸP

CHỈ NÊN LẠI

Hướng-ký

Photo
HANOI

Ai muốn cầm
nhà cửa, dất cát
XIN CỬ ĐÈN HỎI TẠI

Vạn-quốc
Tiết-kiệm
HANOI

Công việc nhanh
chóng và có nhiều
điều tiện lợi cho
các ngài

MỪNG ÔNG NAM-KỶ HANOI
NĂM ẤT-HỢI

Ngày xuân nhớ cảnh Thăng-Long,
Hội thắm trận gió đông-phong bờ hồ;
Bầy chầy ta vãng kinh-đô,
Chàng hay NAM-KỶ cơ-đó ra sao ?

Hà-Thành NAM-KỶ,
Cuộc kinh-doanh ý-khi chẳng nhường ai,
Giát hồ Gươm • Viện, Quán • đời nơi,
Bàn đọc sách vãng lai ngày vạn khách.

學界風潮非往昔
Học-giới phong-trào phi vãng-tích,

英豪事業自茲今

Anh-hào sự-nghiệp tư tư-kim,
Nền quốc-văn cao đáp mỗi ngày thêm ;
Tự Hán, Pháp, Tây, Nam vô lượng quyền.
Duyên văn-tư đã cùng ai khiến quyền,
Chúc - mong rằng « Tích thiện dư
khương »,

積善餘慶

Ngàn năm treo sáng làm gương.

Ngày mừng một tháng riêng năm Ất-Hợi

Tân-Đà Nguyễn-khắc-Hiếu

HANOI

HANOI
SAIGON
HANOI

ba ngày

Bắt đầu từ Mars 1935, ai đi
autocar của hãng TRANSINDOCHINOIS
từ Hanoi vào Saigon hay từ
Saigon ra Hanoi chỉ phải giá
Hai mươi đồng (20\$00)
kể cả tiền ăn và ngủ giọc đường.

Như thế rất tiện lợi cho cá
mọi người, vậy không ai còn
nên tính toán hơn thiệt gì nữa,
vì đi autocar được sạch sẽ và
ăn ngủ yên ổn.

== Mỗi tuần lễ xe khởi hành hồi 6 giờ sáng thứ hai tại : ==

Số 24, phố Hàng Gai
HANOI ————— (Tonkin)

Số 96, con đường Mac Mahon
SAIGON ————— (Cochinchine)